

NIET ONDERTEKEND AFSCRIFT - art. 792 G.W. - Vrijstelling van expeditierecht art. 280, 2° - Wetboek registratierechten.

In zake:

1. Mevrouw **Annelies V. D. B.**, wonende te 2500 LIER, (...)
2. Het **CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN RACISMEBESTRIJDING (hierna CGKR)**, met kantoor gevestigd te 1000 BRUSSEL, Koningsstraat 138,

Eiseressen, verschijnende door Mter **Miep GROUWELS**, Advocaat, kantoorhoudende te 1030 BRUSSEL, Adolphe Lacomblélaan 59-61;

TEGEN:

1. De **N.V. P**, met maatschappelijke zetel gevestigd te 1000 BRUSSEL, (...), K.B.O. nr. 0428.600.141,
2. De Heer **Suphy A.**, wonende te 1000 BRUSSEL, (...)

Verweerders

3. De Heer **Anas R.**, wonende te 1040 BRUSSEL, (...)

Verweerder in gedwongen tussenkomst

Vertegenwoordigd door Mter. Benoit VAN ASBROECK, advocaat te 1200 BRUSSEL, Neerveldstraat 101-103

- Gelet op de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen, in gerechtszaken;

- Gelet op het verzoekschrift op 08 maart 2005, neergelegd door Annelies V. D.B. en door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, tegen N.V. P

dat IKE een gareel droeg en dat eerste verzoekster in het bezit was van een bewijspas voor IKE als erkende blindengeleidehond;

dat een vrouwelijke bediende van "P" erop wees dat honden niet waren toegelaten in het restaurant;

dat deze bediende niet kon beslissen over het toelaten van een blindengeleidehond zodat de manager (tweede verwerende partij) erbij werd geroepen;

dat laatstgenoemde, toen hem werd uitgelegd dat de wet toelaat om blindengeleidehonden toegang te verlenen tot restaurants, boos werd en zegde dat de wet hem kon gestolen worden, dat het zijn restaurant was, en dat hij er geen honden in toeliet;

dat eerste eiseres en haar vrienden onmiddellijk klacht gingen neerleggen bij de politie;

dat dit de tweede maal was dat aan eerste eiseres en haar blindengeleidehond in het restaurant "P" de toegang werd geweigerd;

dat de eis onder andere steunt op artikel 2 par. 2 van de Antidiscriminatiewet

"Er is sprake van indirecte discriminatie wanneer een ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelswijze als dusdanig een schadelijke weerslag heeft op personen op wie één van de in paragraaf 1 genoemde discriminatiegronden van toepassing is (n.b. in casu een gehandicapte, met name, blinde persoon), tenzij die bepaling, maatstaf of handelswijze objectief en redelijkerwijze wordt gerechtvaardigd."

dat, ten deze, een ogenschijnlijke neutrale bepaling, namelijk het verbod op toegang voor honden, in feite op een persoon met een handicap (slechtziende), een schadelijke weerslag had die niet objectief en redelijkerwijze kan worden gerechtvaardigd, te meer nu o.m. de wetgeving inzake algemene voedingsmiddelenhygiëne (KB 7.2.1997 - B.S. 25.04.1997);

dat de blindengeleidehond IKE, die, zoals alle assistentiehonden, een lange en zeer specifieke opleiding en verzorging achter de rug heeft, en die regelmatig wordt gecontroleerd, ervoor zorgt dat eerste eiseres haar autonomie heeft herwonnen;

dat hij voor haar als een soort "levende prothese" kan worden beschouwd;

dat er bijgevolg sprake is van een indirecte discriminatie op basis van een handicap, wat een inbreuk betekent door verwerende partijen op artikel 2 par. 2 en 2 par. 4 van de Antidiscriminatiewet van 25 februari 2003;

dat eerste eiseres op 06 oktober 2003 klacht neerlegde bij de politie van Brussel Hoofdstad, afdeling Elsene;

dat bij het dossier tevens vier getuigenissen toegevoegd worden, opgesteld door de personen (Lionel L, Dave D R, David D W, Stijn D M) die eerste eiseres op 06 oktober 2003 vergezelden in P;

blindengeleidehonden overal binnen mogen, zich boos maakte en zegde dat hij geen honden toeliet;

dat de dienst, een mannelijke collega en de verantwoordelijke van het restaurant evenwel verklaarden dat V. D. B. toegang kreeg tot het restaurant, doch de plaats weigerde die haar werd gegeven, en daarop, samen met haar vrienden, woedend de zaak verliet;

dat ongeveer een maand na de klacht verklaringen werden ondertekend door de genaamden L., D. R., D. W. en D. M., die de stelling van V. D. B. steunen;

OVERWEGENDE dat eiseressen, ten onrechte, menen op deze verklaringen te kunnen steunen om, conform artikel 19, par. 3 van de wet van 25 februari 2003 de bewijslast (dat er geen discriminatie is) ten laste te doen leggen van verweerster;

dat gezegde verklaringen niet als de "feiten" kunnen worden beschouwd (in de zin van het bovenvermelde artikel 19 waaruit een vermoeden van discriminatie voortvloeit;

dat een "feit" een vaststaande gebeurtenis is, met andere woorden niet gelijk kan gesteld worden met een relaas over die handelingen;

OVERWEGENDE dat wij, ten slotte, tot het besluit moeten komen dat, ten deze, geen weigering tot toegang noch tot bediening vast staat;

dat, naar kan aangenomen worden, een incident in verband met een hond, waarvan aanvankelijk niet was geweten dat hij als gezelschap van een slechtiende meeing, leidde tot ergernis, ook vanwege de kompanen van V. D. B., die de plaats niet aanvaardden die hen was toegekend en beslisten het eethuis te verlaten;

OVERWEGENDE dat de vordering die tegen P is ingesteld niet kan ingewilligd worden;

OM DEZE REDENEN

Wij, **Jean-Marie LA HAYE**,

Ondervoorzitter in de Rechtbank van Koophandel te Brussel, zetelend ter openbare en buitengewone terechtzitting der vorderingen tot staking - zaal der kortgedingen, Vakantiekamer, Regentschapstraat, 4 - 1000 Brussel, in vervanging van de wettelijk belette Voorzitter, bijgestaan door Martine V.D. E., Griffier.